

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7Csp/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216217992
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Dobřík
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:1216217992.2

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu v Martine JUDr. Miroslav Dobřík v právnej veci žalobcu: Č. G. G., Z..G., V.: XX XXX XXX, G. G. H., M. XX proti žalovaným: v rade 1/ F. C., T.. XX.XX.XXXX, H. S. N. XXX, v rade 2/ N. C., T.. XX.XX.XXXX, H. S. N. XXX , zast. JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom Nové Zámky, Jazerná 19 v konaní o zapl. 65.021,82 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 65.021,82 € a ďalej 5,99 € úrok zo sumy 51.483,10 € od 08.09.2016 do zaplataenia a 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 51.483,10 € od 08.09.2016 do zaplataenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanom návrhu žiadal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k zaplataeniu 65.021,82 € s príslušenstvom, čo je ich dlh z medziúveru na stavebnom úvere číslo XXXXXXXXX/XXXXXXXXX zo dňa 28.12.2006. Na základe tejto úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 49.790,88 € s úrokom vo výške 5,99 %. Žalovaní si riadne a včas neplnili zmluvné úverové splátky, žalobca ich na neplnenie záväzkov písomne upozornil listom označeným ako výzva pred odstúpením. Žalovaní aj napriek písomnej výzve neplnili svoje záväzky. Žalobca dňa 31.05.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru vo výške 52.977,73 €. Žalovaní po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zaplatili dve splátky vo výške 435 € s tým, že posledné čiastkové plnenie bolo na účet žalobcu poukázané 07.09.2012. Neuhradený záväzok ku dňu 07.09.2016 predstavuje dlžnú istinu vo výške 51.483,10 €, riadny úrok vo výške 1.026,37 € a úrok z omeškania vo výške 12.512,34 €. Ďalej si žalobca v návrhu uplatnil aj zmluvný úrok vo výške 5,99 % ročne z istiny a tiež úrok z omeškania vo výške 5 % ročne . Oba úroky si uplatnil od 08.09.2016 do zaplataenia. Tiež si uplatnil aj náhradu trov konania.

2. K návrhu žalobca pripojil aj listinné dôkazy a to predovšetkým zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, sadzobník poplatkov a odmien za poskytnutie služieb, úverové podmienky pre fyzické osoby, výzvu pred odstúpením od zmluvy, odstúpením od úverovej zmluvy, ako aj ostatné listinné dôkazy. V návrhu žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz.

3. V zmysle návrhu žalobcu Okresný súd Bratislava II. dňa 07.12.2016 vydal platobný rozkaz.

4. Proti platobnému rozkazu podali odpor žalovaní. V odpore namietali miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava II.. Ďalej vzniesli námietku premlčania a poukázali tiež na odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu z 31.05.2016. Týmto odstúpením od zmluvy, čo upravuje § 48 ods. 2 O.z. zmluva zaniká od samého začiatku. Poukázali na to, že ten, kto plní z dôvodu , ktorý odpadol je povinný vydať prijaté plnenie ako bezdôvodné obohatenie. Podľa § 107 ods. 1 je subjektívna premlčacia lehota na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia dvojročná. Subjektívna premlčacia lehota plynie v rámci objektívnej premlčacej lehoty. Nemôže teda začať plynúť skôr, ako objektívna premlčacia lehota a skončiť neskôr

ako objektívna premlčacia lehota. Žalobca vypovedal zmluvu k 31.05.2014. Je zrejme, že vedel, že už v tento deň došlo na strane žalovaných k bezdôvodnému obohateniu. Subjektívna premlčacia lehota teda uplynula dňa 31.05.2016. Žalobca však podal žalobu až dňa 11.11.2016. V odpore ďalej žalovaní poukázali na ust. § 54 ods. 2 O.z., teda že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v pochybnostiach ohľadom spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Konanie žalobcu malo byť v súlade s dobrými mravmi. Tento však použil jeden z najdrastickejších inštitútov súkromného práva, i keď sám o sebe je legálny a to výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Dobrovoľná dražba sa mala uskutočniť v roku 2015. Žalovaným sa bezprostredná hrozba dobrovoľnej dražby podarila odvrátiť podaním žaloby na Okresný súd Martin spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie nariadil až Krajský súd v Žiline uznesením 8Co 401/2015 dňa 14.07.2015. Na Okresnom súde v Martine sa konanie o neexistenciu záložného práva vedie pod sp.zn.15C 167/2015. Dňa 14.12.2016 okresný súd rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalovaní v tomto prípade v postavení žalobcov domáhajú vyslovenia neexistencia záložného práva. Rozsudok dosiaľ nie je právoplatný. Žalovaný podal proti nemu odvolanie.

5. V dôsledku námietok miestnej nepríslušnosti zo strany žalovaných bola vec postúpená Okresnému súdu v Martine.

6. Uznesením Okresného súdu v Martine zo dňa 03.05.2017 bol zrušený platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 07.12.2016 vydaný pod sp.zn. 12Csp 88/2016.

7. Súd v dôsledku zrušenia platobného rozkazu vo veci nariadil pojednávanie.

8. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach, ako aj na pojednávaní uviedol, že trvá v plnom rozsahu na podanom návrhu z dôvodov tam uvedených. Nestotožnil sa so stanoviskom právneho zástupcu žalovaných, ktorý uvádzal, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy zaniknú všetky práva z tejto úverovej zmluvy od samého začiatku a účastníci sú povinní vydať si navzájom plnenie, nakoľko v tejto veci podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu, avšak toto bezdôvodné obohatenie je už premlčané, nakoľko odstúpil od zmluvy dňa 31.05.2014, a návrh na súd dal 14.11.2016, čiže po dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote je premlčaný. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a to v zmysle ust. § 107 ods. 1 O.z.. Vo svojej výpovedi ďalej žalobca uviedol, že nie je pravdou, že by došlo k zániku práv záväzkov na strane žalovaných v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Poukázal na úverové podmienky pre fyzické osoby článok VII., bod 3 ako aj článok VIII. bod 3. f) zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel so žalovanými. Ďalej poukázal na to, že podľa neho prípsmi, ktoré zaslala žalovaná v rade 1/ žalobcovi uznala žalovanú pohľadávku čo do základu a výšky, čiže je tu 10-ročná premlčacia lehota. Tiež poukázal na mimosúdne riešenie tohto sporu prostredníctvom mediátora zo dňa 15.06.2015, kde už vystupujú obidvaja žalovaní. Z tohto mimosúdneho riešenia podľa názoru žalobcu vyplýva, že obidvaja uznali žalovanú pohľadávku čo do základu a výšky.

9. Súd z vykonaného dokazovania, ktoré vykonal listinnými dôkazmi, ako aj vypočutím účastníkov mal preukázané, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť v súlade s článkom VIII. bodu 3 písm. f) zmluvy o úvere o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere číslo XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.12.2006. Návrh na súd bol podaný v súlade s úverovými podmienkami pre fyzické osoby článok VII. bod 3, kde je uvedené, že v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka, ani ručiteľa splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. V prípade odstúpenia od úverovej zmluvy zostávajú zachované práva spojené so zabezpečením pohľadávky veriteľov z poskytnutého úveru. Súd mal teda vzhľadom na vyššie citované články, ktoré akceptovali žalovaní, teda medzi nimi a veriteľom (žalobcom) došlo k dohode, v ktorej sa žalovaní zaviazali splatiť všetky záväzky z úverovej zmluvy a to aj napriek tomu, že od tejto zmluvy žalobca odstúpil. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalovaných, ktorý uvádzal, že nároky zo zmluvy zanikli odstúpením od zmluvy zo strany žalovaného od samého začiatku, ktorý od zmluvy odstúpil 31.05.2014 a z toho dôvodu mal za to, že v zmysle ust. § 48 ods. 2 O.z. nemá právo na plnenie zo strany žalovaných žalobca, lebo toto je premlčané. Podľa názoru súdu tento názor žalovaných nie je správny, nakoľko zmluva, konkrétne v článku VII. ods. 3 podľa úverových podmienok pre fyzické osoby obsahuje dohodu v inom znení, čo pripúšťa aj ustanovenie § 48 ods. 2 O.z., kde je uvedené, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. V článku VII. bod 3 úverových podmienok pre fyzické osoby je však dohodnuté, že v prípade odstúpenia

od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. Tiež sa súd nestotožnil s tvrdením žalovaných, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, nakoľko mimoriadna splatnosť bola vyhlásená dňom 31.05.2014, čo je začiatok plynutia premlčacej lehoty a návrh na súd bol podaný dňa 14.11.2016 a preto žalovaná suma nie je premlčaná, nakoľko v súdnej veci prichádza do úvahy trojročná premlčacia lehota podľa § 101 O.z..

10. Súd vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru vzhľadom na vykonané dokazovanie vyhodnotiac pritom každý dôkaz osobitne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

11. Súd ďalej zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi z istiny, t.j. zo sumy 51.483,10 € aj zmluvný úrok vo výške 5,99 € od 08.09.2016 ako aj 5 % ročný úrok z omeškania z uvedenej sumy, taktiež od 08.09.2016, lebo mal nepochybne preukázané, že od tohto dátumu sú žalovaní s platením v omeškani.

12. V zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP súd ďalej zaviazal žalovaných uhradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania v celom rozsahu, lebo tento mal úspech v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.